Tekst 10: De occulte aanval

Samenvatting

Deze tekst biedt een gedetailleerde godsdienstwetenschappelijke en esoterische studie van de mechanismen achter psychische en magische aanvallen, de werking van onzichtbare krachten en methoden voor psychische zelfverdediging.

De tekst steunt hoofdzakelijk op het werk van Dion Fortune (Psychische zelfverdediging) en L. Bernard d'Ignis (Traité pratique du désenvoûtement et du contre-envoûtement), aangevuld met historische casussen van onder meer Aleister Crowley.

1. Conflicten binnen orden en verdedigingstechnieken (10.1 – 10.3)

In occult geïnitieerde broederschappen genereert de collectieve inspanning van de leden een machtige 'groepsgeest' of uitstralende aura. Bij inwijding legt elk lid een 'mysterie-eed' af; breuk van deze eed roept de sanctie op van een hoger wezen dat de groepsgeheimen beschermt. Conflicten of verraad leiden volgens Fortune tot ingrijpende gevolgen, zoals een dodelijke hartaanval of verval tot extreme armoede (de 'vloek van Ahasverus').

Bij een occulte aanval zoekt de aanvaller energetisch contact te maken met het doelwit. Dit uit zich onder meer in simulacra (gedachte-vormen met schijnbare lichamelijkheid, zoals een leger zwarte katten) en astrale worstelingen tijdens zielenreizen rond de lentenachtevening. Verdediging rust op het radicaal verbreken van dit contact. Effectieve methoden hiervoor zijn het baden in stromend water met gewijd zout (een combinatie van de elementen aarde en water), evenals fysieke verplaatsing of verhuizing om de aanval op een dwaalspoor te brengen.

2. Materialiseringen en psychische zelfverdediging (10.4 – 10.5)

Bij sterke occulte aanvallen kunnen fijnstoffelijke krachten zich 'materialiseren' in grofstoffelijke effecten. Dit omvat fysiek waarneembare geluiden (kraken, geklaag, woorden), lichtfenomenen (zwevende lichtbollen, rookzuilen), stank en poltergeistverschijnselen.

Als afweermiddel worden chemische stoffen gebruikt, zoals kamfer opgelost in azijn tegen lichtere aanvallen of verdampend salpeterzuur tegen zwaardere aanvallen.

Op psychisch vlak berust zelfverdediging op de synthese van twee methoden: meditatie (de geest zuiveren door de aandacht te richten op vrede, harmonie en Gods liefde om innerlijke karaktervastheid te bouwen) en invocatie (het aanroepen van de universele kracht van het goede door deze te concentreren via symbolen zoals het kruisteken of talismannen).

3. Post-mortale invloeden, atmosferen en vampirisme (10.6 – 10.12)

Seksuele begeerte bindt de mens na de dood sterk aan het aardse leven. Wanneer nabestaanden een occult rapport met een overledene zoeken, kan de geest van de gestorvene bezit nemen van de levende, wat leidt tot karakterveranderingen en het psychosomatisch overnemen van fysieke symptomen of doodsoorzaken.

Daarnaast kunnen locaties doordrenkt raken met een nare 'mentale atmosfeer' door intense emoties of historische tragedies (zoals zelfmoordneigingen in gebouwen op het terrein van een voormalig krankzinnigengesticht).

Fortune onderscheidt parasitisme (een dwingende relatie waarin de ene partner de levenskracht van de andere leegzuigt) van vampirisme in de strikte zin, waarbij iemand via een etherische uittreding levensenergie of bloed onttrekt. Vampirisme laat microscopische 'puncties' of prikjes op de huid achter (met name in de nek en op de borst).

Zwarte magie kan bovendien ketens van primaire en secundaire vampiers doen ontstaan.

Tot slot illustreert het werk van Aleister Crowley bij Loch Ness hoe ceremoniële magie – wanneer opgeroepen entiteiten na afloop niet correct worden verstrooid – een schadelijke, dichte atmosfeer achterlaat die voorbijgangers onwel maakt.

4. Symptomatologie van de lotsworp (10.13 – 10.15)

L. Bernard d'Ignis analyseert de diagnose en symptomen van een 'lotsworp' (envoûtement).

Een doorslaggevende factor is de mate waarin het doelwit een 'intuïtief' is: iemand bij wie een sterke wisselwerking bestaat tussen de fijnstoffelijke 'dubbelganger' of schim (double) en het bewuste denken.

Omdat de schim als een spons omgevingsenergieën absorbeert, vreet het continue afweren van een afbouwende levenskracht enorme energie.

Het primaire kenmerk van een aanval is dan ook onverklaarbare vermoeidheid (la fatigue sans raison), waarbij men al uitgeput ontwaakt. Dit kan verergeren tot moedeloosheid, angst, een kleverige zwaarte en lichamelijke kwalen (zoals krop in de keel, maagklachten, druk op de borst of frigiditeit).

In extreme gevallen stuurt de zwartmagiër de diepere ziel aan tot zelfmoord. Hedendaagse maatschappelijke factoren – zoals verhoogde economische concurrentie en de toegankelijkheid van zwarte magie via internet – vergroten de vatbaarheid voor zulke aanvallen.

5. Isolationisme, financiële schade en egregoren (10.16 – 10.17)

Een occulte aanval werkt als een energetisch afstotingsmechanisme. Omdat gezonde mensen via een reflex van zelfverdediging de 'occulte besmetting' mijden, raakt het slachtoffer sociaal geïsoleerd en ontstaan er ongemotiveerde huwelijksruzies of relatiebreuken.

Op financieel en zakelijk vlak veroorzaakt een geworpen lot aanhoudende misrekeningen, plotselinge dalingen van het zakencijfer, wanbetalers en frequente defecten aan auto's en elektrische apparatuur.

In de commerciële wereld wordt magie ingezet via egregoren (groepsentiteiten) en geladen logo's (zoals het alchemistische zoutsymbool van Opel) die de onbewuste aandacht en levenskracht van miljoenen mensen opzuigen om verkoopsucces te genereren.